

[Ministeren for offentlige arbejder.]

selve lovforslaget og dets bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen og det ærede medlem hr. Rager bemærkede, at de fandt det rigtigt at behandle denne sag i det høje ting, fremfor at finansudvalget skulle have afgjort sagen inden for sine egne døre. Jeg skal ikke optage nogen diskussion om, hvorvidt det ene eller det andet er rigtigst, men kun anføre, at når vi fra første færd havde ønsket, at det blev finansudvalget, der så på sagen, var det, fordi vi har noget hastværk. Vi skulle jo meget gerne, som det også har været nævnt af forskellige ordførere, have dette lovforslag så hurtigt gennemført, at man kan have startbanerne klar til 1959 og udbygningen færdig i løbet af 1960-61. Af frygt for, at behandlingen skulle vare for længe, havde vi tænkt at lade sagen afgøre i finansudvalget. Som sagt skal jeg ikke optage nogen diskussion om dette problem; nu ligger sagen i det høje ting, og jeg vil appellere til samtlige udvalgsberettigede partier om at være med til at fremme sagen i udvalget, så det bliver muligt at gennemføre den i denne samling — altså inden vi skal ud til folketingsvalg — fordi det er så overordentlig betydningsfuldt at få arbejderne i gang.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen var inde på spørgsmålet om finansieringen, og jeg forstod, at det ærede medlem havde visse tanker om, at man eventuelt kunne finansiere projektet over kreditinstitutionerne her i landet. Jeg er parat til i det kommende udvalg at se på dette spørgsmål, selv om jeg på forhånd stiller mig tvivlende over for den tanke, at det skulle være nogen forretning for staten at gå den vej.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen sagde også, at selv om man nu gav så ubetinget tilslutning til dette lovforslag, som tilfældet har været, var det selvfølgelig ikke ensbetydende med, at man ikke meget nøje måtte se på alle enkeltheder i lovforslaget og undersøge, om det ikke kunne gøres billigere end nævnt her. Jeg forstod

i alt fald det ærede medlem sådan, at det gjaldt om at være så økonomisk som muligt. Hvis der findes muligheder for at spare, uden at det går ud over formålet, er vi naturligvis alle enige om, at disse muligheder må undersøges nærmere i udvalget.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen var endvidere inde på den samme tanke, som det ærede medlem hr. Tholstrup berørte i slutningen af sin tale, nemlig at man kunne opkræve en passagerafgift. Det er rigtigt, som de ærede medlemmer oplyste, at der i forskellige lufthavne i Europa opkræves sådanne afgifter, idet lufthavnen kræver en startafgift af passagererne, når de går op i maskinen; men jeg er ikke sikker på, at det ville være rigtigt at indføre en sådan passagerafgift; jeg tror, man skal være overordentlig forsigtig hermed og passe på, at man ikke gør en lufthavn upopulær. Selv om man kan sige, at det vel ikke kan være afgørende for en flyvepassager, om han skal betale en seks-syv kroner ekstra, er det dog efter min opfattelse noget, der går med ind i billedet, når det skal gøres op, hvor mange der i fremtiden vil foretrække at flyve frem for at tage med tog, skib eller andre befordringsmidler. Jeg er imidlertid parat til at drøfte også dette spørgsmål i udvalget. Jeg er på forhånd skeptisk indstillet med hensyn til, om det vil være klogt at gøre det, men naturligvis kan vi drøfte det.

Det ærede medlem hr. Rager kom ind på nogle spørgsmål vedrørende trafikproblemerne på Amager i forbindelse med denne udvidelse af Kastrup lufthavn, og det samme emne berørte det ærede medlem hr. Fuglsang. Vedrørende dette vil jeg gerne sige, at der har jo foreligget en plan, som gik ud på, at man lavede en vej, der skulle gå i en bue uden om den forlængelse af lufthavnen, som man nu foretager, og skære ind på den tidligere gennemkørselsvej fra Dragør og St. Magleby. Beboerne derude har rejst det spørgsmål, om problemet ikke kunne løses på den måde, at man simpelt hen fik en tunnel under flyvepladsen,